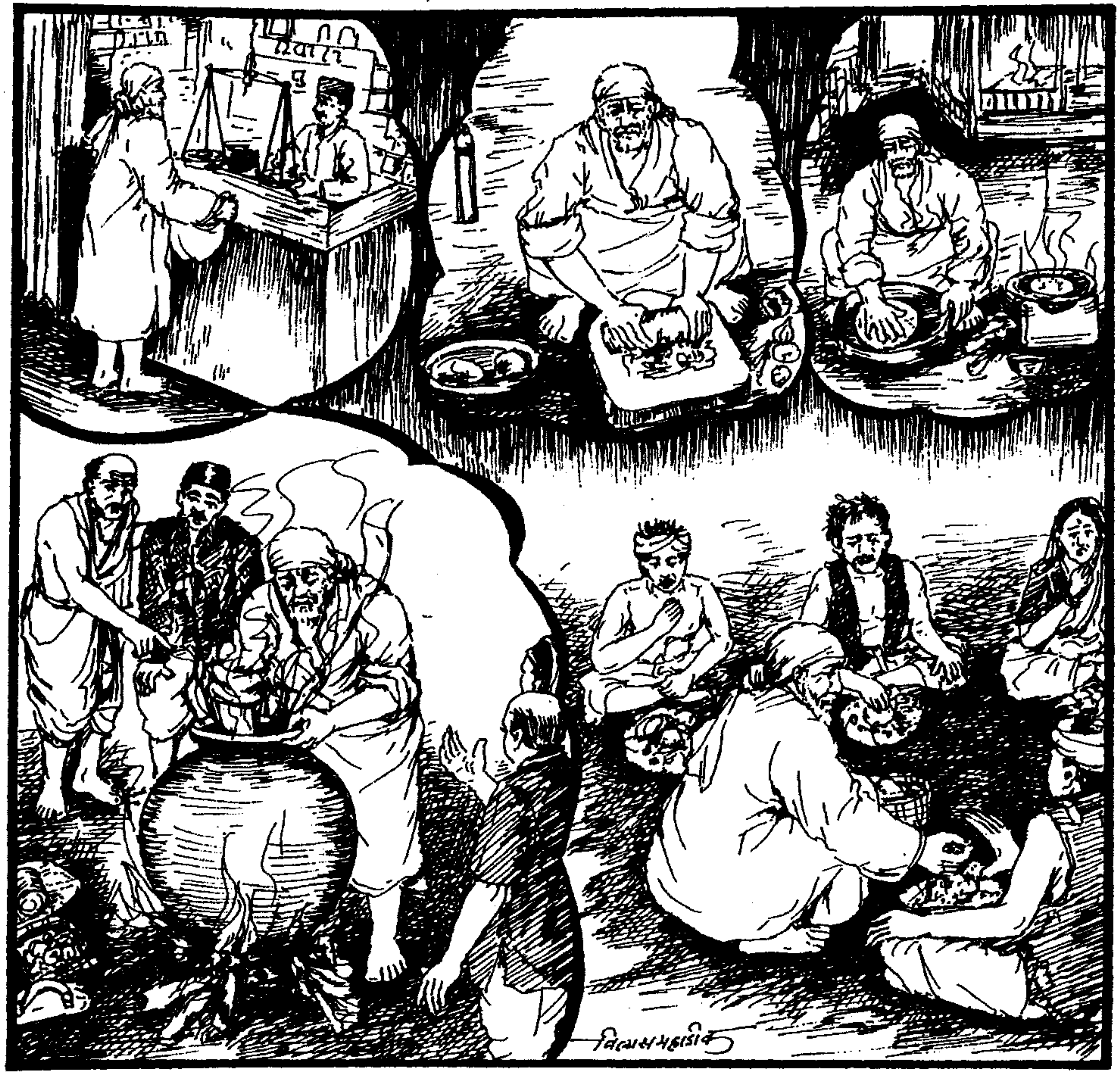

॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ಮುವತ್ತೆಂಟು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಸಕಲ ಜಗದಾನಂದಕರಾ । ಭಕ್ತೇಷ್ಟ ಸಂಪಾದನ ತತ್ಪರಾ ।
ಚರಣಾಶ್ರಿತ ತ್ರಿತಾಪಹರಾ । ನಮನ ಗುರುವರಾ ತವ ಚರಣಗಳಿಗೆ ॥ 1

ಪ್ರಣಿತಪಾಲನೆ ಪರಮ ಉದಾರನೆ । ಶರಣಾಶ್ರಿತ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರನೇ ।
ಲೋಕೋಪಕಾರ ಕಾರ್ಯವನೇ । ಮಾಡಲು ನೀ ಅವತಾರ ತಾಳಿರುವೆ ॥ 2

ಜಯಜಯಹೇ ದ್ವೈತದಲನಾ । ಜಯಜಯ ಭಕ್ತಮನ ಮೋಹನಾ ।
ಜಯಜಯ ಭವಾಪಹರಣಾ । ಜಯ ಕರುಣಾಘನ ಗುರುರಾಯ ॥ 3

ಯಾವ ಭಾಗ್ಯ ಫಲಿಸಿತೆಂದು । ಕಂಡೇನೀ ಚರಣಗಳನಿಂದು ।
ಸಮಾಗಮ ಸುಖವನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು । ಮತ್ತಾ ಸಮಯ ಬಾರದು ತಿರುಗಿ ॥ 4

ಆ ಸಾಯೀಯೇ ಆತ್ಮರಾಮ । ಅವನೇ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಧಾಮ ।
ಸ್ವಯಂ ಅವಾಪ್ತ ಸಕಲಕಾಮ । ನಿಷ್ಕಾಮ ಮಾಡುವನು ಭಕ್ತರನು ॥ 5

ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮದ್ದೇ ಅಚ್ಚಿದು । ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪರಸ ಸುರಿದು ।
ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದದ್ದು ಅದೇ ಸಂತಾವತಂಸ ಸಾಯಿ ॥ 6

ಸರ್ವಧರ್ಮವಿಧಾರಕನಿವ । ಬ್ರಹ್ಮಾಕ್ಷಾತ ತೇಜನಾಗಿರುವ ।
ಜೊತೆಯಲೇ ಮೃತ್ಯುವನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸುವವ । ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಲಕ್ಷಣವಿದು ಅವನದು ॥ 7

ಜನ್ಮ ಮರಣಾದಿ ಸಂಬಂಧ । ಹರಿದೊಗೆಯುವನೀತ ಎಲ್ಲ ಬಂಧ ।
ಅವನನು ನಾ ಜಡ ಅಂಧ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮನದಿ ವಂದಿಸುವೆ ॥ 8

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಅತಿ ಆದರದಿ । ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಸಾಯಿನಾಥರ ಚಾವಡಿ ।
ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹಂಡೀ । ಕೇಳಿರಿ ಅಖಂಡ ಸುಖದಾಯಕವಿದು ॥ 9

ಚಿಕ್ಕ ಮಗು ತಿಂದೇನೆಂಬುವುದು । ಆದರೆ ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದು ।
ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಉಣಿಸುವದು । ಇದರ ಚಿಂತ ಮಾಡುವುದು ಮಾತೆಯ ಕೆಲಸ ॥ 10

ನನ್ನ ಸಾಯಿ ಮಾತೆಯು ಹಾಗೇ । ಲೇಖಣಿಯನಿತ್ತು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ।
ಈ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿಸಿಕೊಳುವಳು ಸಹಜವಾಗೇ । ನಿಜ ಭಕ್ತನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ 11

ಯುಗಯುಗಗಳ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ । ಮಾನವ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ವಚನ ।
ಕೃತದಲಿ ತಪ ತ್ರೇತದಲಿ ಜ್ಞಾನ । ದ್ವಾಪರದಲಿ ಯಜ್ಞ ದಾನವು ಕಲಿಯುಗದಲಿ ॥ 12

ಸದಾಕಾಲದಲೂ ದಾನಧರ್ಮ। ಕ್ಷುಧಾಶಾಂತಿಯೇ ಅದರ ಮರ್ಮ ।
ಅನ್ನದಾನದ ನಿತ್ಯನೇಮ । ಕರ್ಮದಲಿ ಆದ್ಯಕರ್ಮವಿದು ॥ 13

ಹೊಡೆದಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹನ್ನೆರಡು । ಅನ್ನ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ಜೀವ ಚಡಪಡಿಸುವುದು ।
ತಮ್ಮದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೇ ಇತರರದು । ಇದನು ತಿಳಿದವನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ॥ 14

ಆಚಾರ ಧರ್ಮಗಳಲಿ ಪ್ರಧಾನ । ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಅನ್ನದಾನ ।
ನೋಡಲಾಗಿ ಅದಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ । ದಾನ ಒಂದೂ ಇರದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ॥ 15

ಪರಬ್ರಹ್ಮ ರೂಪವೇ ಅನ್ನ । ಅದರಿಂದ ಭೂತಗಳಾಗುವವು ನಿಷ್ಪನ್ನ ।
ಅನ್ನವೇ ಜೀವಿಸಲಿರುವ ಸಾಧನ । ಅನ್ನವಿರದಿರೆ ಆಗುವದು ಅವಸಾನ ಲೀನ ॥ 16

ಸಮಾಯಾಸಮಯದಲಿ ಬಂದ ಅತಿಥಿಯನು । ತೃಪ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಅನ್ನದಾನದಿಂದ ಗೃಹಸ್ಥನು ।
ಅನ್ನವನೀಯದೆ ಕಳಿಸುವವನು । ದುರ್ಗತಿಯನೇ ಆಮಂತ್ರಿಸಿದಂತೆ ॥ 17

ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ವಸ್ತ್ರಪಾತ್ರಾದಿ ದಾನಗಳಿಗೆ । ಅದಾವುದೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವವಗೆ
। ಯಾರೇ ಯಾವಾಗ್ಯೆ ಬಂದರೂ ಬಾಗಿಲಿಗೆ । ಅವನ ಅನಾದರ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ॥ 18

ದುಡ್ಡು ದ್ರವ್ಯಾದಿ ಇತರ ದಾನ । ಅನ್ನದಾನದ ಹೊರತು ಎಲ್ಲ ಅಪೂರ್ಣ ।
ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೇನು ಉಡುಗಣ । ಪದಕವಿಲ್ಲದ ಕೊರಳು ಸರದಂತೆ ॥ 19

ಅನ್ನದಾನದ ಮಹಿತಿ ಹೀಗೆ । ಶೃತಿಯು ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆ ।
ಬಾಬಾ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಿಸುವುದು ಅದಕಾಗೆ । ಲೌಕಿಕ ರೀತಿಯನು ಅನುಸರಿಸಿ ॥ 20

ಷಡ್ರಸಾನ್ನಗಳಲಿ ವರಾನ್ನ । ಪುಣ್ಯದಲಿ ಪುಣ್ಯ ಅನ್ನದಾನ ।
ಶಿಖರ ಶೋಭಿಸದು ಕಳಸವಿಲ್ಲದನ । ಕಮಲವಿಹೀನ ಕೆರೆಯಂತೆ ॥ 21

ಭಜನೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯಂತೆ । ಕುಂಕುಮವಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತೈದೆಯಂತೆ ।
ಸುಸ್ವರವಿಲ್ಲದ ಹಾಡಿನಂತೆ । ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಮಜ್ಜಿಗೆ ರುಚಿ ಇರದು ॥ 22

ಅದರಲ್ಲೂ ರೋಗಿ ಬಲಹೀನ । ಅಂಥ ಕುಂಟ ಕುರುಡರು ದೀನ ।
ಹಾಕಬೇಕಂಥವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅನ್ನ । ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತದನಂತರ ॥ 23

ಇನ್ನು ಬಾಬಾರ ಹಂಡಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಬಗ್ಗೆ । ಸಾಧಾರಣಃ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನಸಿಗೆ ।
ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇರುವವರಿಗಾಗೇ । ಈ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು ॥ 24

ಮಶೀದಿಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ । ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಹೂಡಿ ಒಲಿ ।
ಅದರ ಮೇಲಿಡುತಿದ್ದರು ದೊಡ್ಡ ಪಾತೇಲಿ । ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ॥ 25

ಒಮ್ಮೆ 'ಮಿಠ್ಠೇ ಚಾವಲ' ಮಾಡುವರು । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಾಂಸ ಮಿಶ್ರಿತ ಪುಲಾವ ಮಾಡುವರು ।
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಣಕದ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವರು । ಬೇಳೆಯ ತೊವ್ವೆಯನೂ ಮಾಡುತಿದ್ದರು॥26

ಗೋದಿಹಿಟ್ಟಿನ ದಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕ ರೊಟ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ । ಇಲ್ಲವೇ ಅದೇ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ।
ಕುದಿವ ತೊವ್ವೆಯಲಿ ಬಿಡುತಿದ್ದರು । ಮುಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೇ ॥ 27

ಅಸಿಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅರಿದು ಮಸಾಲೆಯನು । ತಾವೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಪಾಕ ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯನು ।
ಹೆಸರು ವಡೆಗಳ ಮಾಡಿ ಇವನ್ನೂ । ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪಾತೇಲಿಯಲಿ ಬಿಡುವರು ॥ 28

ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಆಶೆ । ಯಜ್ಞಕೆಂದು ಮಾಡಿಸಿ ಪಶುಹಿಂಸೆ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಸೇವಿಸುವರು ಪುರೋಡಾಶೆ । ಅದನು ಸಶಾಸ್ತ್ರ ಹಿಂಸೆ ಎಂಬರು ॥29

ಅದರಂತೆಯೇ ಮುಲ್ಲಾನನ್ನು ಕರೆಸಿ । ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ।
ಬಾಬಾಕೂಡ ಅಜಾಹನನ ಮಾಡಿಸಿ । ವಿಧಿ ವಿಧಾನ ಪುರಃಸರವಾಗಿ ॥ 30

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡದು । ಈ ಹಂಡಿಗಳದೂ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡು ।
ಅದರಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಬೆಂದದ್ದು । ಅನ್ನಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಣಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 31

ಐವತ್ತು ಜನರಿಗಾಗುವಷ್ಟು ಅನ್ನ । ಬೇಯುವಂಥ ಪಾತ್ರೆಯದು ಸಣ್ಣ ।
ನೂರು ಜನರುಂಡು ಉಳಿಯುವದು ಅನ್ನ । ಆ ಪಾತ್ರೆಗೆ ದೊಡ್ಡದೆನುತಿದ್ದರು ॥ 32

ಅದಕೆ ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಅಂಗಡಿಕಾರರಲ್ಲಿ । ಸ್ವತಃ ಎಷ್ಟೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತಲಿ ।
ಉದ್ದರಿಯ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಿ । ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಹಣ ಕೊಡುವರು ॥ 33

ಉಪ್ಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಮೆಣಸು ಜೀರಿಗೆ । ಕೊಬ್ಬರಿ ಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆಗಳೆಲವಾಗೇ ।
ಎಲ್ಲವನೂ ತರುವರು ಬಾಬಾ ತಾವಾಗೇ । ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರದಿಂದ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ॥ 34

ತಾವೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ । ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ।
ಜೋಳ ಗೋದಿ ಬೇಳೆಗಳಿರಲಿ । ಅಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಬೀಸುವರು ॥ 35

ಹಂಡಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಇದ್ದ ಕೆಲಸವನು । ಬಾಬಾ ತಾವೇ ವಹಿಸಿ ಪರಿಶ್ರಮವನು ।
ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಮಸಾಲಿ ಅರೆಯುವದನ್ನೂ । ಪರಮ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ॥ 36

ದೊಡ್ಡದು ಅಥವಾ ಸಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಲು ಉರಿಯನ್ನು । ಒಲೆಯಲ್ಲಿನ ಊರುವಲನ್ನು ।
ತಾವೇ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿ ಅದನು । ಸರಿ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ॥ 37

ಬೇಳೆಯನು ನೆನೆಯಲು ಹಾಕಿಟ್ಟು । ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಅರಿಯುವರು ತಾವೇ ಕುಳಿತು ।
ಇಂಗು ಜೀರಿಗೆ ಕೋತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು । ಹಾಕಿ ಕಮ್ಮಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ॥ 38

ಗೋದಿಯ ಹಿಟ್ಟನು ಕಲಿಸಿ । ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉಂಡೆಯಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ।
ಬಳಿಕ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲ ಲಟ್ಟಿಸಿ । ಅಗಲವಾಗಿ ಚಪಾತಿ ಮಾಡುತಿದ್ದರು ॥ 39

ಜೋಳದ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ । ನೀರು ಹಾಕಿ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ।
ಅದರಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆದರಿಂದ । ಅಂಬಲಿಯ ಬೇಯಿಸುತಿದ್ದರು ಹಂಡಿಯಲ್ಲಿ ॥ 40

ಆ ಅಂಬಲಿಯನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಾಗೆ ।
ಅದನೂ ಉಳಿದ ಅನ್ನದ ಜೊತೆಗೆ । ಅತಿ ಆದರದಿಂದಾ ಕಾಲಕೆ ॥ 41

ಆ ಹಂಡಿ ಬೆಂದಿದೆ ಪೂರ್ಣ ಎಂದು । ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ।
ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು । ಮಶೀದಿಯಲೊಯ್ದು ಇಡುವರು ॥ 42

ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಮೌಲ್ವಿಯಿಂದ । ಫಾತ್ಯಾ ತೋರಿಸಿ ಆ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ।
ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿಗೆ ಕಳಿಸುವರು ಪ್ರಸಾದ । ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ತಾತ್ಯಾಗೆ ॥ 43ಟ್ಟ

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾ ಉಳಿದ ಅನ್ನವನ್ನು । ಬಡಿಸುತಿದ್ದರು ಬಾಬಾ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಅದನು ।
ತೃಪ್ತ ಪಡಿಸಿ ಬಡಬಗ್ಗರನು । ಸುಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುವರು ॥ 44

ಆ ಅನ್ನಾರ್ಥಿಗಳು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವರೆಗೆ । ಉಲ್ಲಸಿತರಾಗಿ ಅನ್ನಉಣುತಿರುವಾಗ್ಯೆ।
ಇನ್ನಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಬಾರ ಆಗ್ರಹ ಆವರಿಗೆ । ಬಲು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತಿತ್ತು ॥45

ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಅವರ ಪುಣ್ಯ । ಯಾರಿಗೆ ಲಭಿಸೀತು ಆ ತೃಪ್ತಿ ಭೋಜನ ।
ಬಾಬಾರೇ ಸ್ವತಃ ಬಡಿಸುವರು ಅನ್ನ । ಎಂಥ ಧನ್ಯ ಭಾಗ್ಯ ಅವರದು ॥ 46

ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಶಂಕೆ ಬರಬಹುದು । ಬಾಬಾ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವೆಂದು ।
ಅನೇಕರಿಗೆ ಅನ್ನವನು ಮಾಂಸಯುತವಾದದ್ದು । ನಿಃಶಂಕ ಮನದಿಂದೇಕೆ ಹಂಚುತಿದ್ದರು ॥ 47

ಈ ಶಂಕೆಯನು ನಿವಾರಿಸಲು । ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಕಷ್ಟ ಬಲು ।
ಯಾರಿಗೆ ಮಾಂಸಾಶನ ನಿತ್ಯದಲೂ । ಇರುತಿತ್ತವರಿಗೆ ಇದನು ಬಡಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 48

ಆ ಜನ್ಮದಲಿ ಇಲ್ಲದರ ಸಹವಾಸ । ಸ್ಪರ್ಶಿಸ ಗೊಡರು ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾಂಸ ।
ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡರಿಂಥ ಸಾಹಸ । ಪ್ರಸಾದದ ಲಾಲಸೆ ತೋರಿ ಅವರಿಗೆ ॥ 49

ಗುರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡುತಿರಲು ಸೇವ್ಯಾಸೇವ್ಯವೆಂಬ ವಿಕಲ್ಪ ಬರಲು ।
ಶಿಷ್ಯನು ನಿಜಾತ್ಮಘಾತ ಹೊಂದಲು । ಅಧಃಪಾತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು ॥ 50

ಈ ತತ್ವದ ಅರಿವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ । ಆಗಿರುವುದು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ।
ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ವಿನೋದದೊಳಗೆ । ಬಾಬಾ ಅದರ ಅನುಭವ ನೋಡುತಿದ್ದರು ॥ 51

ವಾರ್ತೆಯೊಂದು ಕೊಡುವುದು ಇದೇ ಅರ್ಥ । ನೆನಪಾಯಿತು ಬರೆಯುತ್ತ ।
ಶ್ರೋತೃಗಳು ಕೇಳುವುದು ಇತ್ತು ಚಿತ್ತ । ನಿಜ ಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಇದನು ॥ 52

ಒಮ್ಮೆ ಏಕಾದಶಿಯಂದು । ಬಾಬಾ ದಾದಾರಿಗೆ ಅಂದದ್ದು ।
ತರಿಸುವೆಯಾ ನನಗೆಂದು । ಕೋರ್‍ಹಾಳೆಯಿಂದ ಮಾಂಸವನ್ನು ॥ 53

ಅದಕಾಗಿ ಸಾಯಿ ದುಡ್ಡು ತಗೆದರು । ದಾದಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು ।
ನೀನೇಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು । ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು ॥ 54

ಹೆಸರವಗೆ ಗಣೇಶ ದಾಮೋದರ । ಉಪನಾಮ ಅವನದು ಕೇಳಕರ ।
ಜನ ಅವರನು ತಿಳಿದು ಹಿರಿಯರ । ದಾದಾ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತಿದ್ದರು ॥ 55

ಹರಿ ವಿನಾಯಕ ಸಾಠೆಯವರ । ಶ್ವಸುರನಾಗಿದ್ದು ಸಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಅನಿವಾರ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಆದರ । ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಸಂಪನ್ನರು ॥ 56

ಕಳೆಯುತಿದ್ದರೂ ಹಗಲಿರುಳುಗಳ ನಿಜಗುರು ಸೇವೆಯೊಳಗೆ । ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತಿರಲಿಲ್ಲ ಮನಸಿಗೆ ।
ಈ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಅವರಿಗೆ । ಅನಿಸಬೇಕೆಂದಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 57

ಯಾರ ಗಾತ್ರಗಳು ಅವಿಕಲ । ಯಾರಿಗಿದೆ ಪೂರ್ವಭ್ಯಾಸದ ಬಲ ।
ಅವರ ಮನವಾಗದೆಂದು ಚಂಚಲ । ಬುದ್ಧಿಯು ಗುರುಪದದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿದ್ದಾಗ ॥ 58

ಧನಧಾನ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾರ್ಪಣ । ಇದೇ ಅಲ್ಲ ದಕ್ಷಿಣದಾನ ।
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನ । ಗುರುವನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವದೇ ದಕ್ಷಿಣೆ ॥ 59

ಕಾಯಾವಾಚಾಮನಗಳನು । ನಿವಾಳಿಸಿ ಚಲ್ಲುವನು ಎಲ್ಲವನು ।
ಕೊನೆಗೆ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಪಡೆವನು । ಅವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಿಜಶ್ರದ್ಧೆ ॥ 60

ಆ ಆಜ್ಞೆಯನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ । ಹೊರಟರು ಕೂಡಲೇ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿ ।
ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವುದ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ । ಆಗ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಕರೆದರು ॥ 61

ಎಂದರು "ಇಷ್ಟು ತರುವುದಕೆ । ಮತ್ತಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳಿಸಲೊಲ್ಲೆಯೇಕೆ ।
ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆ ಏಕೆ । ಹೋಗಿ ಬರುವ ಆಯಾಸದಿಂದ" ॥ 62

ಬಳಿಕ ತರಲು ಮಾಂಸವನ್ನು । ದಾದಾ ಕಳಿಸಿದರು ಪಾಂಡೂ ಎಂಬುವವನನ್ನು ।
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾದಾರಿಗೆ ಬಾಬಾ ಹೇಳಿದದೇನು । ಕೇಳಬೇಕು ನೀವೆಲ್ಲ ॥ 63

ಪಾಂಡೂ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ । ದಾರಿಯನ್ನೂ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ ।
ಎಂದರಾಗ ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ಇಂದು ಬೇಡ । ಅವನನು ಹಿಂದೆ ಕರೆದು ಬಿಡೆಂದು ॥ 64

ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನ ಕಳೆದು । ಹಂಡಿ ಬೇಯಿಸುವದೆಂದು ಕೊಂಡು ।
ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾತ್ರೆಯನಿಟ್ಟು । ಅದರಲಿ ಮಾಂಸವ ಹಾಕಿದರು ॥ 65

ಹಾಕಿದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದು । ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟು ನೀರು ಸುರಿದು ।
ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಉರುವಲ ಸರಿಸುತಿದ್ದು । ಒಲೆಯ ಊದುತ್ತ ಕುಳಿತರು ಬಾಬಾ ॥ 66

ಊರೇ ಇದ್ದಾಗ ಅವರ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ । ಯಾರಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಆನಂದದಿಂದ ।
ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಸಾಲಲಿಲ್ಲ । ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆ ಇರದ ಹೊರತು ॥ 67

ಅನ್ನವನು ಬೇಯಿಸಿ ತರುವುದಕೆ । ಆಜ್ಞೆಯಾದರೆ ಸಾಕು ಅದಕೆ ।
ಸಾಯಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪರಮ ಉತ್ಸಾಹ ಅದಕೆ । ಸಾಯಿಯೇ ಮನಸು ಮಾಡರು ॥ 68

ಮನಸು ಮಾಡರೆನ್ನುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ । ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲೇ ಅಭಿರುಚಿ ಇರುವವರಿಗೆ ।
ಏಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಾನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ । ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಲೆಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಾಗ ॥ 69

ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ । ಮಾಧುಕರಿ ಬೇಡುವರು ತಾವಾಗೇ ।
ಅದಕಾಗಿ ತಿರುಗುವರು ಮನೆಮನೆಗೆ । ಬೇಡುವರು ತುಂಡು ರೋಟ್ಟಿಯನ್ನು ॥ 70

ಅದೇ ಮಾಡಲು ಅನ್ನದಾನ । ತಾನೇ ಸಹಿಸಬೇಕು ಕಷ್ಟಗಳನ ।
ಎಂದರೇನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ । ಯಾರ ಮೇಲೂ ಅವಲಂಭಿಸುತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 71

ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಸಾಲುವಷ್ಟು । ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ಬೆಲ್ಲ ಹಿಟ್ಟು ।
ತರುತಿದ್ದರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು । ಬಾಬಾ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ॥ 72

ತಾವೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೊರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು । ಸಾಮಾನು ತರಲು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದು ।
ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಚೊಕ್ಕರಿರಬೇಕು ಎಷ್ಟೊಂದು । ಜನ ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಬೇಕು ॥ 73

ವಸ್ತುಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನೋಡಿಕೊಂಡು । ದರದುಡ್ಡುಗಳ ಚಕಶಿಮಾಡಿಕೊಡುವದು ।
ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವರ ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು । ಅವರ ಅಹಂಕಾರ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುತಿತ್ತು ॥ 74

ಹೀಗೆ ಅತಿ ಲೆಕ್ಕವಂತರಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು । ಒಂದೂ ಕಾಸು ಅಲ್ಲಿ ಕಳಕೊಳ್ಳಲಾರದು ।
ಐದು ಬೇಡಿದರೆ ಹತ್ತು ಕೊಡುವರು । ಹಣವನು ತಡಮಾಡದೇ ॥ 75

ತಾವೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆ ಬಹಳ । ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಹಿಡಿಸುತಿರಲಿಲ್ಲ ।
ಯಾರು ಮಾಡಲೆಂದು ಬಯಸುತಿರಲಿಲ್ಲ । ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರ ತೊಂದರೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ॥ 76

ಇದೊಂದು ತತ್ವ ಬಾಬಾರದು । ಹಗಲಿರಳು ಅವರಲಿ ಜಾಗೃತವಿದ್ದು ।
ಕೇಳುತಿರಲಿಲ್ಲ ಸಹಾಯ ಯಾರದೂ । ಈ ಹಂಡಿಯ ಕೆಲಸ ನಡೆದಾಗ ॥ 77

ಹಂಡಿಯದೇ ಏನು ಧುನಿಯ ಆಕಡೆ । ಕಟ್ಟಿಗೆಯೊಟ್ಟುವ ಕೋಣೆಯ ಗೋಡೆ ।
ಬಾಬಾ ರಚಿಸಿದ್ದರು ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದೇ । ಮಾರು ನಾಲ್ಕಾಂಶರಷ್ಟನ್ನು ॥ 78

ಮಹಾದೂ ಕೆಸರು ಕಲಿಸುವದು । ಬಾಬಾ ಅದನ್ನು ಬಳಿಯುವದು ।
ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನೇರಿಸುವದು । ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುತಿರುವಾಗ ॥ 79

ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಏನೇನು ಮಾಡುವರು । ಮಶೀದಿಯನ್ನು ತಾವೇ ಸಾರಿಸುವರು ।
ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕಫನಿ ಲಂಗೋಟಿಗಳ ಹೊಲಿಯುವರು । ಯಾರ ದಾರಿಯನ್ನೂ ಕಾಯದೆ ॥ 80

ಹಂಡಿಯೊಳಗಿಂದ ಮೇಲಿನವರೆಗೆ । ಭಯಂಕರ ಉಗಿಯಾಡುತಿರುವಾಗ್ಗೆ ।
ಕಫನಿಯ ತೋಳುಗಳ ಸರಿಸಿ ಮೇಲೆ । ಕೈಹಾಕಿ ಅನ್ನವ ತಿರುವುತಿದ್ದರು ॥ 81

ತಪ್ಪಲೆಯಲಿ ಅನ್ನ ಕುದಿಯುವದ ನೋಡಿ । ಅದನು ಕೈಯ್ಯಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾಲದಿ ।
ಅಗಾಧ ಲೀಲೆಯ ತೋರುವರು ಮಾಡಿ । ಇಂಥ ಸಮಯದಲಿ ಬಾಬಾ ॥ 82

ಆ ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳಿಂದಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿ । ಆ ಅನ್ನ ಬೇಯುತ್ತಿರುವ ಕಾದ ತಪ್ಪೇಲೆಯಲ್ಲಿ ।
ಆದರೆ ಭಯದ ಚಿನ್ಹೆ ಇನಿತಿಲ್ಲ ಮುಖದಲ್ಲಿ । ಅಥವಾ ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳೊಂದಾದರೂ ॥ 83

ಭಕ್ತರನ್ನು ಬಳಲಿಸುವ । ತ್ರಿತಾಪಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವ ।
ಜ್ವಾಲೆಗೂ ಅಂಥವನನು ನೋಯಿಸುವ । ಸಾಹಸವಾದೀತೇ ಅವನ ಮಹಿತಿ ತಿಳಿದಾಗ ॥ 84

ನೆನಸಿದ ಬೇಳೆಯನೂ ಹಾಕಿ ಹಾಸುಗಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ । ಆರಿಸುವರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ।
ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನಿಂದರಿಯುವರು ಅದರ ಮೇಲೆ । ಅದರಿಂದ ಬೇಳೆಯ ವಡೆಗಳ ಮಾಡುವರು ॥ 85

ಅವುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಂಡಿಯಲಿ ಹಾಕುವರು । ತಳ ಹತ್ತದಿರಲೆಂದು ಕೈಯಾಡಿಸುವರು ।
ಬೆಂದಾಗ ಹಂಡಿಯ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವರು । ಪ್ರಸಾದವನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುವರು ॥ 86

ಕೇಳಬಹುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏಕೆಂದು । ಸಾಯಿಬಾಬಾರಂತೂ ಯವನರಿದ್ದು ।
ಅಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನು ಇಂಥದು । ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 87

ಈ ಶಂಕೆಗೆ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ । ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳ ವಿಚಾರ ।
ನಿಜದಲೂ ಇತ್ತು ಸಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ । ನಿರಂತರ ನಡೆಯುತಿತ್ತಲ್ಲಿ ॥ 88

ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವು ಹಂಡಿಯಲಿ ಬೆಂದುದು । ಅದನೆಲ್ಲರೂ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದು ।
ಇಂಥ ದುರಾಗ್ರಹವನು ಎಂದೂ । ಸಾಯಿ ಮಾಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 89

ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಸಾದದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ । ಸದಿಚ್ಛೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ।
ಬಯಸುವವರ ಇಚ್ಛೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಹಂಚುತಿದ್ದರು ॥ 90

ಅಲ್ಲದೇ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತವರ ಜಾತಿ । ಮಶೀದಿಯಲಿರುತಿದ್ದರೆಂದು ಯವನರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ।
ಆದರೆ ಅವರ ಆಚರಣೆಯ ರೀತಿ । ನೋಡಿದಾಗ ಜಾತಿ ತಿಳಿಯದು ॥ 91

ಭಕ್ತರವನ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿವರು । ಅವನ ಪದರಜದಲಿ ಹೊರಳಾಡುವರು ।
ಅವನ ಜಾತಿಯನೇನು ಕೇಳುವರು । ಧಿಕ್ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅವರದು ॥ 92

ಒಳಹೊರಗೆ ತುಂಬಿರುವಾಗ ವಿರಕ್ತಿ । ವಿವೇಕ ವೈರಾಗ್ಯಗಳೇ ಸಂಪತ್ತಿ ।
ನೋಡುವದೇನು ಅಂಥವನ ಜಾತಿ । ಧಿಕ್ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅವರದು ॥ 93

ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಾತೀತ ಸ್ಥಿತಿ । ಯಾರದು ಶುದ್ಧ ಆನಂದ ವೃತ್ತಿ ।
ನೋಡುವದೇನವನಜಾತಿ । ಧಿಕ್ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಅವರಧು ॥ 94

ಬಾಬಾರ ಚರಿತೆ ಹೀಗಿರುವದು । ನಿಜ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಾ ಹಾಡುವದು ।
ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳುವ ಬಯಕೆ ಇರುವದು । ಅವರ ಭಾವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು ॥ 95

ಈ ಕಥೆಯ ಅನುಸಂಧಾನವಿಂತು । ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದೇ ಹೋಯಿತು ।
ಬಾಬಾ ದಾದಾರನ್ನು ಕುರಿತು । ಹೇಳುದುದರತ್ತ ಲಕ್ಷಗೊಡಿರಿ ॥ 96

ಖಾರಾ ಪುಲಾವ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ । ನೋಡಿದೆಯಾ ಅದು ಹೇಗಾಗಿದೆ ।
ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ದಾದಾ ಎಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ । ಅಹಾ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ॥ 97

ದಾದಾ ಹಳೆಯ ಭಕ್ತ ಶ್ರೇಷ್ಠ । ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾದಿ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠ ।
ನೋಡುವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿಷ್ಟಾಶಿಷ್ಟ । ಅವರಿಗಿದು ಇಷ್ಟವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ ॥ 98

ಕಣ್ಣಿಂದ ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ । ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಲೆಂದೂ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ।
ಅಂಥದಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವಿಯಲ್ಲ । ಎಂದು ಬಾಬಾ ದಾದಾರ ಕೇಳಿದರು ॥ 99

ಹಂಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು । ಒಳಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ನೋಡು ।
ಎಂದು ತಾವೇ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು । ಹಂಡೆಯ ಒಳಗೆ ತುರುಕಿದರು ॥ 100

ಬಳಿಕೆಂದರು ಕೈ ಹೊರತೆಗೆದು । ನೋಡು ತಟ್ಟೆಯಲಿ ಸೌಟಿನಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ।
ಮಡಿಮಡಿಯೆಂಬ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡು । ಸುಮ್ಮನೇ ಜಂಭ ಮಾಡಬೇಡ ॥ 101

ಸಂತರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಬಾಟನೆನ್ನುವದು । ಮೊದಲು ಈ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವದು ।
ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಸಂತ ಕೃಪೆ ತುಂಬಿದ್ದು । ಅವರ ಮಾರ್ಗ ಗೊತ್ತವರಿಗೆ ॥ 102

ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರಲು । ತಾಯಿಯೇ ಮಗುವಿನ ಗಲ್ಲ ಚಿವುಟುವಳು ।
ಮತ್ತೆ ಮಗು ಚೀರಿ ಅಳತೊಡಗಲು । ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡದನು ಸಂತೈಸುವಳು ॥ 103

ಅಭಕ್ಷ್ಯ ಭಕ್ಷಣೆಯಲಿ ಯಾರ ಮನ । ಅಂಥವರ ವಾಸನೆಯ ಮಾಡುವರ ಶಮನ ।
ಅದೇ ಮಾಡಿರುವನಾವ ಮನ ದಮನ । ಅವನಿಗೆ ಸಾಯಿ ಅನುಮೋದನೆ ಈಯುವರು ॥104

ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆಯ ಮೀಮಾಂಸೆ ಇಂಥದು । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅತಿರೇಕವಾಗುವದು ।
ಮಾಂಸವ ಮುಟ್ಟದಿದ್ದವನೆಂದೂ । ಅಂಥವನ ಮನವೂ ಡಳಮಳಿಸುವದು ॥ 105

ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡಹೋಗಲು । ಇಂಥ ಭಕ್ತರನಾವ ರೀತಿಯಲೂ ।
ಎಂದೂ ಉನ್ಮಾರ್ಗವರ್ತಿಗಳಾಗಲು । ಬಾಬಾ ತಾವು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 106

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹತ್ತು । ಅದಕೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ।
ಹಂಡಿಯ ಯೋಗ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತಿತ್ತು । ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಡಿ ॥107

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಮುಂಬಯಿಯತ್ತ । ದಾಸಗಣೂ ಬಂದರು ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ।
ಸಾಯಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯದ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತ । ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯಗಳ ಸೂರೆಗೊಂಡರು ॥ 108

ಬಾಬಾರ ಮಹತಿ ಆಗಿನಿಂದ । ಅಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೂ ತಿಳಿದುದರಿಂದ ।
ಆಮೇಲೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಬಂದ ಜನದ । ಲೆಕ್ಕವೇ ಇರದಂತಾಯಿತು ॥ 109

ಮುಂದೆ ಪೂಜೆ ಪಂಚೋಪಚಾರಗಳು । ಆರಂಭವಾದವು ಆಹಾರೋಪಹಾರಗಳು ।
ನೈವೇದ್ಯದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳು । ಮಧ್ಯಾನ್ಹ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಾಬಾರಿಗೆ ॥ 110

ಅನ್ನ ತೊವ್ವೆ ಶಿರಾಪುರಿ । ಚಪಾತಿ, ಚಟ್ನಿ, ಕೋಸಂಬರಿ ।
ಪಾಯಸ ಪಂಚಾಮೃತ ನಾನಾಪರಿ । ಅನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿ, ಬೆಳೆಯಿತು ॥ 111

ಯಾತ್ರೆ, ಅಪರಿಮಿತ ಬರತೊಡಗಿದ್ದು । ಯಾರೆಲ್ಲ ಓಡುವರು ದರ್ಶನಕೆ ಎಂದು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಲಿ ನೈವೇದ್ಯ ಅರ್ಪಿಸುವದು । ಸಹಜದಲೇ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವದು ಕ್ಷುಧಾರ್ತರದು ॥ 112

ಆಗ ತೊಡಗಿದವು ರಾಜೋಪಚಾರ । ತೂಗ ತೊಡಗಿದವು ಛತ್ರ, ಚಾಮರ ।
ತಾಳ ಮೃದಂಗ ವಾದ್ಯಗಜರ । ಭಕ್ತ ಪರಿವಾರ ಬೆಳೆಯಿತು ॥ 113

ಮಹಿಮೆ ಹಬ್ಬಿತು ಸರ್ವತ್ರ । ಹಾಡತೊಡಗಿದರು ಸ್ತುತಿ ಸ್ತೋತ್ರ ।
ಮುಂದೆ ಶಿರಡಿಯಾಯಿತು ಕ್ಷೇತ್ರ । ಪರಮ ಪವಿತ್ರವದು ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ॥ 114

ಅದರಿಂದ ಹಂಡಿಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು । ನೈವೇದ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಬರತೊಡಗಿತು ।
ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಫಕೀರ ಭಿಕ್ಷುಕರು ತೃಪ್ತರಾದರು । ಮತ್ತೂ ಅನ್ನ ಉಳಿಯಿತು ॥ 115

ಈಗ ಹೇಳುವೆನು ಕಥೆ ಇನ್ನೊಂದು । ಕೇಳಿ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಆನಂದವಾಗುವುದು ।
ಆರಾಧ್ಯ ವಸ್ತುವಿನ ಅನಾದರ ಕಂಡು । ಬಾಬಾ ನಿಜಚಿತ್ತದಲಿ ಅಪ್ರಸನ್ನರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 116

ಏನಾದರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರಿಗೆನ್ನುವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ।
ಕೆಲವನ್ನುವರು ಮುಸ್ಲಮಾನೆಂದು । ಅವನು ಜಾತಿವಿಹೀನನಾಗಿರಲು ॥ 117

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವನ ಊರು ಸ್ಥಾನ । ಯಾವ ಜಾತಿಯಲಿ ಯಾವಾಗ ಜನನ ।
ಯಾರವನ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಎಂಬುದರದಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನ । ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅಥವಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂಬುದು ॥ 118

ಅವನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಿದ್ದಲ್ಲಿ । ಅಗ್ನಿಯಾರಾಧನೆಯೇಕೆ ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ।
ಇರುತಿತ್ತೇ ತುಲಸಿ ವೃಂದಾವನವಲ್ಲಿ । ಘಂಟಾನಾದವ ಸಹಿಸುತಿದ್ದನೇ ॥ 119

ಮಾಡಗೊಡುತಿದ್ದನೇ ಶಂಖನಾದವನ । ನಡೆಯಬಹುದಾಗಿತ್ತೇ ಕಥಾ ಕೀರ್ತನ ।
ಟಾಳ ಘೋಳ ಮೃದಂಗವಾದನ । ಹರಿನಾಮಗರ್ಜನೆ ಮಶೀದಿಯಲಿ ॥ 120

ಇರುತಿದ್ದರಾತ ಮುಸಲ್ಮಾನನು । ಮಶೀದಿಯಲಿ ಕುಳಿತು ತಾನು ।
ಮಾಡಿಸಿಕೊಳುತಿದ್ದನೇ ಗಂಧ ಚರ್ಚನವನು । ಸಹಭೋಜನವನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತಿದ್ದನೇ ॥121

ಅವನಿರುತಿದ್ದರೆ ಮುಸಲ್ಮಾನನು । ಚುಚ್ಚಿರುತಿದ್ದರೇ ಕಿವಿಗಳನು ।
ವ್ಯಯಿಸಿ ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು । ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸುತಿದ್ದನೇ ॥122

ಸ್ನಾನ ಮುಗಿದ ನಂತರ । ಉಡುತಿದ್ದನೇ ಮಹಾಪೀತಾಂಬರ ।
ಮತ್ತೆ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆಯ ಅನಾದರ । ಮಾಡಿದರೆಷ್ಟೂ ಹಿಡಿಸುತಿರಲಿಲ್ಲ ॥ 123

ಬೋಧಕ ಕಥೆಯೊಂದು ಈ ಅರ್ಥದ್ದು । ಬರೆಯುತ್ತ ಬರೆಯುತ್ತ ನೆನಪಾಗಿದ್ದು ।
ವಿನೀತನಾಗಿ ಇದ ಸಾದರ ಪಡಿಸುತಿದ್ದು । ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೇಳಿರಿದನು ॥ 124

ನೋಡಿ, ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯಿತು । ಬಾಬಾ ಲೇಂಡಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದಾಯಿತು ।
ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು । ಆ ಭಕ್ತರು ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದರು ॥ 125

ಅವರಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಬಲು ಪ್ರೀತಿಯವನಾದ । ಭಕ್ತವರ ಚಾಂದೋರಕರನೂ ಇದ್ದ ।
ಬಂದಿದ್ದ ದರ್ಶನದ ಕ್ಷುಧೆಯಿಂದ । ಬಿನೀವಾಲೆಯವರ ಸಂಗಡ ॥ 126

ಸಾಯಿನಾಥರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು । ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತರಿಬ್ಬರೂ ।
ಅಕಸ್ಮಾತ ಬಾಬಾ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು । ಸಹಜ ಕುಶಲವಾರ್ತೆ ನಡೆದಾಗ ॥ 127

ಎಂದರು, ನಾನಾ ನಿನ್ನಿಂದ ಏನಿದು । ಸರಿಯೇ ಹೇಗೆ ವಿಸ್ಮರಣವಾಗುವದು ।
ಇದನ್ನೇ ಏನು ನೀ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು । ನನ್ನ ಸಂಗದಲಿ ದಿನಕಳೆದು ॥ 128

ನೀನಿಷ್ಟು ದಿನ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿದ್ದು । ಕೊನೆಗೆ ಇದೇ ನೀನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ।
ಹೇಗೆ ಮತಿ ಭ್ರಮಿಸಿತು ನಿನ್ನದು । ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೇಳು ನನಗೆ ॥ 129

ಕೇಳಿದನು ನಾನಾ ಆಗಿ ಅಧೋವದನ । ವಿಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದ ಕೋಪದ ಕಾರಣ ।
ಬರಲೊಲ್ಲದು ಏನೊಂದೂ ಸ್ಮರಣ । ಮನ ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಯಿತು ॥ 130

ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯದು । ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಸಿಗದು ।
ಆದರೆ ಕಾರಣವೇನೂ ಇರದಿದ್ದು । ಬಾಬಾ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಯಿಸಲಾರರು ॥ 131

ಅದಕೆ ಬಾಬಾರ ಕಾಲು ಹಿಡಿದ । ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದ ।
ಕೊನೆಗೆ ನಾನಾ ಶಿರಗೊಡ್ಡಿದ । ಕೇಳಿದ ಕೋಪ ಏಕೆಂದು ॥ 132

"ವರ್ಷಾನುವರ್ಷ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದು । ನಿನಗೇಕೆ ಗತಿ ಇಂಥದು ।
ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೇನಾದುದು" । ಬಾಬಾ ನಾನಾರ ಕೇಳಿದರು ॥ 133

"ಯಾವಗ ಬಂದಿರಿ ಕೋಪರಗಾವದಲ್ಲಿ । ಘಟನೆ ಏನು ನಡೆಯಿತು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ।
ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದಿರೆಲ್ಲಿ । ಅಥವಾ ಟಾಂಗಾ ಸೀದಾ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತೇ ॥ 134

ದಾರಿಯಲ್ಲೇನಾದರೂ ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆದದ್ದು । ಸಾದ್ಯಂತವಾಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಬೇಕೆನಿಸುವದು ।
ಹೇಳಯ್ಯಾ ಎಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು । ಸಣ್ಣದು ದೊಡ್ಡದು ಏನೇ ಇರಲಿ" ॥ 135

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನಾ ತಿಳಿದರು । ಕೂಡಲೇ ಮುಖ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಿದರು ।
ಹೇಳಲು ಮನದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯಾದರೂ । ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು ॥ 136

ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯದು । ಅದಕೆ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ।
ಬಳಿಕ ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು । ನಾನಾ ಬಾಬಾರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು ॥ 137

ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ಅಸತ್ಯ ನಡೆಯದು । ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಬಾಬಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು ।
ಅಸತ್ಯದಿಂದ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುವದು । ಕೊನೆಗೆ ದುರ್ಗತಿಯೇ ಅಸತ್ಯದಿಂದ ॥ 138

ಗುರುವಂಚನೆ ಮಹಾದುಷ್ಕೃತಿ ಇದ್ದು । ಆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕೃತಿ ಇರದು ।
ನಾನಾ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು । ಬಾಬಾರಿಗೆಲ್ಲವನು ನಿವೇದಿಸಿದರು ॥ 139

ಎಂದರು ಮೊದಲು ಟಾಂಗೆಯ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಸೀದಾ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವದೆಂದು ।
ಗೋದಾತಟದ ದತ್ತ ದರ್ಶನ ತಪ್ಪಿದ್ದು । ಬಿನೀವಾಲೆಯವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ॥ 140

ಬಿನೀವಾಲೆ ದತ್ತಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದು । ದಾರಿಯಲಿ ದತ್ತ ಮಂದಿರವ ಕಂಡು ।
ಮನಕೆನಿಸಿತು ಇಳಿಯಬೇಕೆಂದು । ದತ್ತ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ॥ 141

ಆದರೆ ನಾನು ಅವಸರದಲಿದ್ದೆ । ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತಡೆದೆ ।
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ದರ್ಶನವೆಂದೇ । ಶಿರಡಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ॥142

ಈ ರೀತಿ ಅವಸರಪಟ್ಟು । ಶಿರಡಿಗೆ ಬರಲು ಹೊತ್ತಾದೀತು ।
ಎಂದುಕೊಂಡು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟು । ದತ್ತದರ್ಶನವ ತಪ್ಪಿಸಿದೆ ॥ 143

ಮುಂದೆ ಗೋದಾಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ । ದೊಡ್ಡ ಮುಳ್ಳು ನಟ್ಟಿತು ಕಾಲಿಗೆ ।
ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು ದಾರಿಯಲಿ ನಡೆವಾಗ್ಯೆ । ಪ್ರಯತ್ನಬಟ್ಟದನು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದೆ ॥ 144

ಆಗ ಬಾಬಾ ಸೂಚಿಸಿದ್ದು । "ಸರಿಯಲ್ಲ ಅವಸರ ಇಂಥದು ।
ಬರಿ ಮುಳ್ಳು ಮುರಿದೇ ನೀ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು । ದರ್ಶನದ ಅನಾದರ ಮಾಡಿದಾಗ ॥ 145

ಪೂಜ್ಯ ದೈವತ್ವವು ದತ್ತನಂಥದು । ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದು ।
ದರ್ಶನ ಪಡೆಯದಿರುವದು ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ದೊಡ್ಡದು । ಅಂಥವಗೆ ನಾನೆಂತು ಒಲಿದೇನು" ॥146

ಇನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಂಡಿಯ ವಾರ್ತೆ । ಮಶೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಯ ಜೊತೆ ।
ಅಪರಾಹ್ನ ಭೋಜನದ್ದೆಂಥ ಪಾವನತೆ । ಸಾಯಿಯ ಭಕ್ತ ಪ್ರೇಮಳತೆ ॥ 147

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೂಜೆ ಮುಗಿದು । ಬಳಿಕ ದಿನಾಲೂ ಬಾಬಾರ ಆರತಿಯಾಗುವದು ।
ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತ ಜನ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವದು । ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉದಿ ಕೊಡುವರು ॥ 148

ಮಶೀದಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವರಲ್ಲಿ ।
ಭಕ್ತ ಜನ ನಿಲ್ಲುವರು ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ । ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಚರಣವಂದಿಸುವರು ॥ 149

ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಚರಣಗಳಿಗೆ । ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತವರಿಗೆ ।
ಆಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಎಲ್ಲರ ಹಣೆಗೆ । ಸಾಯಿ ಉದಿಯ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು ॥ 150

ಹಿರಿಕಿರಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನು । ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಭೋಜನವನು ।
ಶಿರಸಾವಂದಿಸಿ ಬಾಬಾರ ಈ ಆಜ್ಞೆಯನು । ಜನ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವರು ॥ 151

ನೋಡಿ ಬಾಬಾ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದರು । ನಿತ್ಯದಂತೆ ತೆರೆ ಎಳೆಯುವರು ।
ತಟ್ಟೆ ಲೋಟಗಳ ಸದ್ದಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅವರು । ಪ್ರಸಾದವ ಬಡಿಸುವರು ಅಂದವಾಗಿ ॥ 152

ಸಾಯಿ ಕರಸ್ಪರ್ಶವಾದಂಥ । ಪವಿತ್ರ ನೈವೇದ್ಯವ ಪಡೆಯಲೆನುತ ।
ಅದಕಾಗಿ ಮಾರ್ಗಪ್ರತೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತ । ಹಲವರು ಅಂಗಳದಲಿ ಕುಳಿತಿರುವರು ॥153

ಇತ್ತ ನಿಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಹತ್ತಿರದೊಳು । ಬಾಬಾ ಅದರತ್ತ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತಿರಲು ।
ಎಡಬಲದಲಿ ಊಟದ ಸಾಲು । ಅತ್ಯಾನಂದವೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 154

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೈವೇದ್ಯವನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಬಾರ ಮುಂದೆ ಇಡುವರು ।
ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲವನು ಅವರು । ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನೂ ಬೆರೆಸುವರು ॥ 155

ಬಾಬಾರ ಕೈಯ ಆ ಊಟ । ಪಡೆಯಲು ಬೇಕು ಭಾಗ್ಯ ಅಮಿತ ।
ಅದರಿಂದ ಉಣುವವನು ಸಬಾಹ್ಯದಿ ಪುನೀತ । ಸಫಲ ಜೀವಿತ ಅವರದು ॥ 156

ವಡೆ ಅಪೂಪ ಸಜ್ಜಿಗೆಯ ಹೋಳಿಗೆ । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೀಕರಣೆ ಫೇಣಿ ಘಾರಿಗೆ ।
ಬಗೆಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ ಪಾಯಸ ಮೊದಲಾಗೆ । ಎಲ್ಲವನು ಬಾಬಾ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವರು ॥157

ಆ ಎಲ್ಲ ಅನ್ನವನು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ । ಬಾಬಾ ಈಶ್ವರಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ।
ಬಳಿಕ ಶಾಮಾ ನಾನಾ ಇವರಿಂದ । ತಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಬಡಿಸುತಿದ್ದರು ॥ 158

ಬಳಿಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನೇ ಕರೆದು । ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ।
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಉಣಿಸುತಿದ್ದು । ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ॥ 159

ಕಮ್ಮಗಿನ ತುಪ್ಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು । ಹೋಳಿಗೆ ತೊವ್ವೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿದ್ದು ।
ಹೀಗೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ಮಿಶ್ರಿತವಾದದ್ದು । ಬಾಬಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಡಿಸುವರು ॥ 160

ಇಂಥ ಬುತ್ತಿಯನ್ನುಣಲು । ರುಚಿಯದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ।
ಉಂಡವನು ಚೀಪುವನು ಬೆರಳು । ಆಗವನಿಗೆ ಅಖಂಡ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ॥ 161

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಂಡಿಗೆ ಹೂರಣ ಹೋಳಿಗೆ । ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಿರೋಟಿ ಅದ್ದಿದ್ದು ಸಕ್ಕರೆಯೊಳಗೆ ।
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಖೀರು ಗಳ್ಳೋರಿಗೆ । ಅತಿ ರುಚಿಕರವಾದದ್ದು ॥ 162

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಅನ್ನ ಅಂಬೇಮೊಹರ । ಅದರ ಮೇಲೆ ತೊವ್ವೆ ಸುಂದರ ।
ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪ ರುಚಿಕರ । ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಶಾಖಾ ಪರಿಕರ ॥ 163

ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ । ಬುರಬುರಿ ಕಾಯಿರಸ ಪರಿಪರಿಯಾಗೆ ।
ಹಾಲು ಮೊಸರು ತುಪ್ಪ ಮಜ್ಜಿಗೆ । ಸಕ್ಕರೆ ಕೂಡಿದ ಪಂಚಾಮೃತ ಹೀಗೆ ॥ 164

ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಿನಾಥನೇ ಭೋಕ್ತನು । ಎಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು ಆ ಅನ್ನದ ಮಹಿಮೆಯನು ।
ಭಕ್ತರು ಆಕಂಠ ಉಣ್ಣುವರದನು । ತೃಪ್ತಿಯ ತೇಗು ಬರುವವರೆಗೆ ॥ 165

ತುತ್ತು ತುತ್ತಿಗೂ ಸಮಾಧಾನ । ತುಷ್ಟಿ ಪುಷ್ಟಿ ಕ್ಷುದಾನಾಶನ ।
ಇಂಥ ಆ ರುಚಿಕರ ಮಧುರ ಅನ್ನ । ಪರಮ ಪಾವನ ಪ್ರೇಮಮಯ ॥ 166

ತುತ್ತು ತುತ್ತಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಹೆಸರು । ಆ ದಿವ್ಯಾನ್ನದಿಂದ ಆಹುತಿ ಕೊಡುವರು ।
ಪಾತ್ರೆಯನಿತೂ ಬರಿದಾಗದಾದರೂ । ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಡಿಸುತಿದ್ದರೂ ॥ 167

ಯಾವ ಪಕ್ವಾನ್ನದಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಯಾರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡಿಸುವರು ಅದನವರಿಗೆ ।
ಸೀಕರಣೆಯೇ ಇಷ್ಟವಿದ್ದವರಿಗೆ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದದನೇ ಬಡಿಸುವರು ॥ 168

ಆ ಅನ್ನವನು ಬಡಿಸುವದಕೆ ಹೀಗೆ । ನಾನಾ ಸಾಹೇಬ ನಿಮೋಣಕರರಿಗೆ ।
ಇಲ್ಲವೇ ಮಾಧವರಾವ ದೇಶಪಾಂಡೆಗೆ । ಬಾಬಾ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತಿದ್ದರು ಪ್ರತಿದಿನ ॥169

ಅವರದೂ ಇದು ನಿತ್ಯದ ನೇಮ । ಅದಕಾಗಿ ಪಡುವರು ಪರಿಶ್ರಮ ।
ನೈವೇದ್ಯ ಬಡಿಸುವದೇ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ । ಪರಮಪ್ರೇಮ ಸಮನ್ವಿತರಾಗಿ ॥ 170

ಅನ್ನ ಮಾಡುವರು ವಾಸನೆ ಅಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ । ಅಂದವಾಗಿರುವದದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನ ಹಾಗೆ ।
ಅರಿಸಿಣ ಬಣ್ಣದ ತೊವ್ವೆ ಅದರ ಮೇಲೆ । ಘಮ ಘಮಿಸುವ ತುಪ್ಪ ಒಂದೊಂದು ಸೌಟು ॥ 171

ಬಡಿಸಿದಾಗ ಹರಡುವದು ಸುಗಂಧ । ರುಚಿಯಾದ ಊಟ ಚಟ್ನಿ ಕೋಸಂಬ್ರಿಗಳಿಂದ ।
ಇಲ್ಲಿದರಲ್ಲಿ ಅಪಕ್ವ ಅರುಚಿಕರ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ । ಯಥೇಷ್ಟ ಉಣ್ಣುವರೆಲ್ಲರೂ ॥ 172

ಆ ಸ್ವಾನಂದ ತಟ್ಟೆಯ ಸೇವಿಗೆ । ಸಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿಯ ಸಂಡಿಗೆ ।
ಶಾಂತಿ ಸುಖ ಸ್ವಾನುಭವಿಯಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ । ಯಾರು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು ॥ 173

'ಹರಿರನ್ನಂ ಹರಿರ್ಭೋಕ್ತಾ । ಹರಿಯೇ ರಸವನು ಸವಿಯುವಾತ ।
ಧನ್ಯನಲ್ಲಿಯ ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವಾತ । ಧನ್ಯ ಸೇವಿಸುವಾತ, ದಾತನೂ ॥ 174

ಈ ಎಲ್ಲ ಮಧುರತೆಗೆ ಮೂಲ । ನಿಷ್ಠೆಯೊಂದೇ ಗುರುಪದದಿ ಪ್ರಬಲ ।
ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲ್ಲಗಳೇ ಸಿಹಿಯಲ್ಲ । ಸಮೂಲ ಸವಿಯದು ಶ್ರೀ ಶ್ರದ್ಧೆ ॥ 175

ನಿತ್ಯ ಶ್ರೀರ್ನಿತ್ಯ ಮಂಗಳ ಹೀಗೆ । ಅನ್ನ ಪಾಯಸ ಸಜ್ಜಿಗೆ ಒಬ್ಬಿಗೆ ।
ಕಲಿಸಿದ್ದನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ । ಒಂದಿಷ್ಟೂ ನಡೆಯಲಾರದಲ್ಲಿ ॥ 176

ಪರಿಪರಿಯ ಪಾಕ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ । ಉಂಡು ಆಗಲುಉದರ ಪೂರ್ತಿ ।
ದಧ್ಯೋದನವಿಲ್ಲದಾಗದು ತೃಪ್ತಿ । ಕೊನೆಗೆ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವರು ॥ 177

ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಜ್ಜಿಗೆಯೊಂದು ಲೋಟ । ಗುರುರಾಯ ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ತುಂಬುತ ।
ಕುಡಿಯಲು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ । ನಾನದನು ತುಟಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ॥ 178

ಶುಭ್ರ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಮಜ್ಜಿಗೆ । ಸುಖ ಸಂತೋಷವಾಯಿತದನು ಕಂಡಾಗ್ಯೆ ।
ಲೋಟವ ಹಚ್ಚಲು ತುಟಿಗೆ । ಸ್ವಾನಂದ ಪುಷ್ಟಿಯ ಪಡೆದೆನು ॥ 179

ಮೊದಲೇ ಪಕ್ವಾನ್ನದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ ಹೊಟ್ಟೆ । ಅಂಥದರಲಿ ಇದು ಒಳಗೆ ಇಳಿದೀತೇ ।
ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಆಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಮೂಡಿತ್ತೇ । ಆದರೆ ಸವಿದಾಗ ಬಲು ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು ॥ 180

ನೋಡಿ ನಾನು ಸಂಕೋಚ ಪಡುತಿದ್ದುದು । ಬಾಬಾ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಂದದ್ದು ।
"ಅದಷ್ಟನ್ನೂ ಕುಡಿದು ಬಿಡು" । ಇಂಥ ಯೋಗ ಮತ್ತೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ॥ 181

ಮುಂದೆ ಪ್ರಚಿತಿಯೇ ಬಂದಿತು ಹಾಗೆ । ಮುಂದೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ತುಂಬುವುದರೊಳಗೆ ।
ಬಾಬಾ ಅವತಾರ ಮುಗಿಸಿದರು ಅಲ್ಲಿಗೆ । ನಿಜದಲೂ ನಿರ್ವಾಣ ಪಡೆದರು ॥ 182

ಈಗ ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ತೃಷೆಯನ್ನು । ಹಿಂಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಬೇರೇನೂ ।
ಮಾಡದೇ ಸಾಯಿ ಕಥಾಮೃತ ಪಾನವನು । ಅದೊಂದೇ ಅವಲಂಬನ ನಮಗೆ ॥ 183

ಹೇಮಾಡ ಸಾಯಿನಾಥನಿಗೆ ಶರಣ । ಸಾಯಿಯೇ ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸ್ಮರಣ ।
ಅದೇ ಆದೀತು ಕಥಾ ನಿವೇದನ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಅವಧಾನವೀಯಬೇಕು ॥ 184

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಶ್ರೀಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಹಂಡೀವರ್ಣನಂ ನಾಮ ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ
ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿ ನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥